

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatis, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

**Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629**

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

Lib. de cor-
rept. & gra-
tia c. 13.
1 z. Pet. 1. 1.

riæ coronam suis meritis debitam sint percepturi: in hac tamen vita vultum esse occultum: ut omnes (quod ait Sanctus Augustinus) in tirore & tremore vivant, nec dent aditum superbia & arrogantiæ: sed lportu se tagant (ut ait S. Petrus) ut per bona opera certam suam vocationem & electionem faciant, perseverantes constanter & firmiter in eis.

§. II.

EODE M rendit signis alia promissio, quam facit hic Christus, dicens: qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, & forsitan egredietur amplius: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen Civitatis Dei mei noua Ierusalem, quæ descendat de celo à Deo meo, & nomen meum unum. Quæ verba quamvis intelligi possint de speciali præmio quod in interna gloria bonis Prælatis & Prædicatoribus fideliter in officijs suis ad mortem vsq; perseverantibus conferetur, qui in celo honorabuntur, & laudabuntur ob sua bona opera, & quod fuerint columnæ Ecclesiæ triumphantis, à quamquam exibunt: quia Deus gloriatur, quod ipsius sint, & cives celestis Ierusalem; & Christus D.N. honori etiæ sibi tribuet, quod tales habeant fratres, qui adeò feliciter in eius obsequio laborarunt: (hoc enim significat quod dicit se scripturum in eis nomen suum nouum) eadem tamen verba intelligi possunt de præmio, quod liberaliter solet Dominus nosse conferre præclaris Sanctis, cum insignes aliquas victorias de spiritualibus suis hostibus reportarunt; aut confirmando eos in sua gratia; aut specialem aliquam fortitudinem & firmitatem largiendo, ad perseverandum usque ad mortem: ita ut sint veræ columnæ Ecclesiæ, quæ multos alios in fide & charitate sustentent & confirment, eum in modum, quo S. Paulus a S. Petrum & Iacobum & Ioannem columnas appellauit. Atq; ita S. Gregorius ait eum, qui firmus stat in opere Dei cum intentione recta, esse quasi columnam in spirituali Ecclesiæ fabrica, & in medio eius positum utilitatem, ornamentum & splendorem ei adferre. Et Richardus de Sancto Victore addit: vincentem facit Deus quasi columnam firmam propter fidem; rectam propter iustitiam; erectam propter intentionem; excelsam propter contemplationem; & constantem ad alios sustentandos verbo prædicationis, suffragio orationis, & actionis exemplo. Sed quoniam Christus D.N. in hac promissione videtur alludere ad solempnes illas duas columnas, quæ erant in templo Salomonis: ex insigne carum artificio & constructione deducere licet huius promissionis amplitudinem, in favorem Praelatorum Ecclesiæ ijs suppositis, quæ in secundo Tomo de his colum-

2 Gal. 2. 9.
Lib. 1. mo-
ral. c. 14.
Inc. 2. Apo.

nis dicta fuerunt. Nam primum columnæ erant duæ omnino similes; altera tamen erat ad manum dextram, & vocabatur *Iachin*, quod significat *firmitate fundatum*. altera ad sinistram, quæ vocabatur *Booz*, quod significat in quo est fortitudo. *P R I M A* significat Summos Pontifices *S A N C T I P E T R I* Successores, qui dextram manum occupant, & primatum super totam Ecclesiam vniuersalem habent cum maiori authoritate ac potestate, quam reliqui Episcopi, suntque columnæ ab ipso *C H R I S T O* fabricatae, ita solidè ac firmiter; vt dixerit *S A N C T O P E T R O*, & in eo omnibus eius Successoribus: *c tu es Petrus, & super hanc petram adificabo Ecclesiam meam, & portas inferi non praualebit aduersus eam.* Quia nunquam deficit fides & confessio *S A N C T I P E T R I* quam confitentur eius Successores, quibus data est infallibilis authoritas ad eam defendendam, sustentandam, & confirmandam, ita vt non possint eam deiicere omnes astutæ, & argumenta Hæreticorum; nec furiose Tyrannorum persecutions; neque omnis dæmonum potestas: Altera columnæ ad manum sinistrâ huic similis, sed loco inferiori, significat reliquos Episcopos ac Prælatos, qui conueniunt in Conciliis: qui tamen vnitæ & coniuncti esse debent cum suo capite visibili, Romano Pontifici; & ita sunt firmi ac fortes in Fide, & Religione Christiana: vt nulla potestas in terra possit contra illos præualecere. Ac propterea Apostolus d. Ecclesiam vocavit columnam & firmamentum veritatis. Et unusquisque Episcopus ac Prælatus modo suo, si perfectionem habeat statu sibi propriam, est quasi columnæ Ecclesiæ suæ particularis, cum magna firmitate, & fortitudine, ad eam sustentandam, & in fide ac Religione: quam profitetur, tuendam. Et quoniam harum columnarum firmitas nititur doctriina Sanctorum, quatuor Euangiliorum, quam prædicarunt & exposuerunt duodecim Apostoli, & legitiimi eorum Successores: id est e columnæ vnius grossitudine erat quatuor digitorum; latitudo vero duodecim cubitorum; & intrinsecus causa erat. Ut omnes Prælati intelligent, quod si interiora, quæ ex seipsis habent, inspiciant, sint homines inanes & vacui, sicut cæteri. Et super hanc sui nihil cognitionem debent suam firmitatem fundare, & agnosceret eam non suam esse, sed Dei: qui (vt ait Iob) *f. appendit terram*, quæ res est totius mundi firmissima, *super nibilum*: quia Iesus omnipotens illam conservat, cum quo si conferantur omnes potestates creatæ *g. quæ nihilum & inane reputantur*. Quod si Deus vt ait David, non confirmaret has columnas: quocunque adueniente terræ motu, omnia ruerent. Ac propterea Sanctus Augustinus dixit duodecim Apostolos in nocte passionis defecisse, ut animaduerterent, quod ex seipsis inanes & vacui essent, ac mutabiles. Qui tamen fuerunt post resurrectionem confortati: vt agnosceret firmitatem suam à diuina gratia prouenire. Et propter candæ causâ vacuæ erat

capi-

*Tract. 3. 6. 1.
b. 3. Reg. 7.
15. 21.
2. Par. 3. 17.*

Iere. 12. 21.

*c Matth. 16
18.*

*d. 1. Tim. 3.
15.*

e Ier. 12. 21.

*f. Iob 26. 7.
I. 40. 17.
g. Psal. 74.
In hunc Ps.*

capitella columnarum: quæ significabant diuersitatem gratiarum, ac ministeriorum, ac operum his statibus annexorum, vt intelligeretur, quod omnia inniti debeat huic humilitati, vt omnis eorum pulchritudo & amplitudo firma sit in Deo, à quo procedunt: quamuis subiectum, in quo recipiuntur, vacuum sit & inane.

QUE M A D M O D U M autem ista i capitella quibusdam faniculis fascijs que si in medum retis & catenarum sibi inuicem in rō opere contextarā, septies cingebantur; & in partibus vacuis erant centum malograna: a: & totū exterius: ita intelligant Prælati, vt suo officio bene fungantur, debet ipsos habere varias gratias ac virtutes, quasi colligentes in se (vt supra dicebamus) quæ ipsi sim inter fideles habentur; & operam dare, vt in omnigenere Sanctorum operum, internorum & externorum sint eminentes, ad gloriam ipsius Dei, & Ecclesiæ ædificationem, & subditorum utilitatem. Ita vt cuius externo operi correspondeat aliud interius ei proportionatum: & illud interius non ibi tantum sit, sed et cumpat exterius in bonum alios. Et quamvis: k tunica summi Sacerdotis antiqui ad simbriam, quæ est terræ proxima, habebat septuaginta male punica pendentia: hic tamen incapite lo supra columnam era: t lucenta, ad significandum, quod omnia opera Prælatorū debeant esse perfecta cum varietate affectuum, quos plurima malograni grana significant. Hoc tamen discrimine, quod charitatis & misericordie corporalis opera, quæ ex se sunt inflectiones, & exercentur in subleuandis necessitatibus corporis, visitando scilicet infirmos, nudos vestiendo, & alia similia faciendo: debent esse numero pauciora. Spirituali autem opera, quæ sunt ex se altiora, docendo scilicet consulendo, & corrigendo, & similia alia: debent esse plura numero, eò quod sint magnis propria Prælatorum: quorum gubernatio præcipua est animarum ad quas respiciunt, cum corporibus consulunt ac propiciunt.

AD HÆC, capitella in extrema parte habebant lilia, quæ significabant clarissima præmia, & coronas iis paratas, qui sunt Ecclesiæ columnæ, & fruuntur contemplatione & vniione amoris cum illo Domino, qui vocatur: lilyum quod habet quinque folia candidissima, & pulcherrima; & quinque alias flosculos in medio illorum, quæ significant præcipua diuinitatis huius Domini attributa, quinque positiva, vt vocant; quæ magis eminent, & voluntatem alliciunt; sapientia scilicet eius omnipotencia, charitas, Misericordia & Iustitia; & alia quinque, quæ appellantur Negatiua, occultiora & reconditora: quod scilicet sit æternus, immensus, infinitus, incomprehensibilis & inestabilis; & visio harum diuinarum perfectionum, & amor & gaudium, quod oritur ex illa visione: est beatitudo Sanctorum. Et ex his fragrantissimis floribus corona texitur, quatenus

³
1 Reg. 7.
17.

³³
k Exod. 8.
33.

⁴
1 Cor. 21.

munerantur eorum industriae ac labores.

HAE sunt columnæ, quas diuinus noster Salomon posuit ad ostium templi Ecclesiæ sui, ut omnes fideles illas aspicientes discant, & imitentur præclara exempla que in Sanctis suis Prælatis videbunt; & eisdem roborentur & confirmentur in studio virtutum. In quem finem scribit Christus Dominus noster super has columnas tria nomina, quorū in hac Epistola meminit: *nomen scilicet Dei, & nomen suum nouum Iesu; & nomen noue Ciuitatis Ierusalem*: vt Prælati intelligent quod habere debeant in corde, & vita sua impressum sanctum Dei nomen, cuiusque diuinæ perfectiones: ipsis enim præcipue dicitur. *m Sancti eritis: quoniam ego Sanctus sum, & n estote perfecti, sicut & Pater vester cœlestis perfectus est.* Nomen quoque *nouum Iesu* in seipisis impressum gestare debent, renouantes seipso ad imitationem huius Domini: cum tanta virtutum eius similitudine, vt in eis eluceat salus & sanctitas ab eodem Domino in mundum allata. Ac denique gestare debent nomen cœlestis Ierusalem, quasi iam essent Ciues eius: imitantes beatos, qui in illa sunt, facientes voluntatem Diuinam in terra, sicut illi eam faciunt in celo. Et hunc in modū proponentes se in exemplum suis subditis, dicent eis quod Apostolus dicebat: *o imitatores mes estote sicut & ego Christi. Qui, vt loco superius allegato diximus, est forma, in qua formatur fabrica harum columnarum, quæ erant ex ære fuso, Ad eius enim imitationem facturi sunt Prælati omnia sua opera, & ministeria, sequentes quam possint perfe&tissimè heroicas eius virtutes.*

(...)

m 1. Petr. 1.

16.

n Matth. 5.

48.

ot. Cor. 3.1.